Ч. 36. Четвер 16 лютого (1 марта) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Бесіда президента міністрів бар. Гавча мотивуюча єго предлоги в справі реформи виборчої.

(Конець).

Серед безнастанного перебиваня Всенімцями говорив президент міністрів бар. Ґавч дальше:

Наша предлога держить ся там, де розходить ся о забезпечене і прискорене робочої сили палати, лиш закона звичаєвого. Она увзлядняє бажаня висказані нераз в палаті послів і палаті панів, не обмежає парляментарної свободи, держить ся здалека від всякої шикани а має лиш на цїли забезпечене найпильнїйших предлог правительства, котрі дотикають однаково інтересів держави як і населеня; але то правда, шо в ній порушено заострене дисциплінарних средств. (Вольф: Чи предвиджений і королївский комісар?) Она предвиджує можливість виключеня лиш в случаю грубого нарушеня спокою. Так само іде правительство лиш за принаглюючим покликом публики, коли за грубі напасти на честь осіб стоячих поза парляментом буде в сїй палаті назначена нагана.

Я вже згадав в сїй палаті дня 28 падолиста і заявив в палаті панів, що правительство розважає також над реформою палати панів. Ми завели переговори в сїм напрямі з ґрупами палати панів, але що тоті ґрупи висказали ся против зміни в складі палати панів в теперішну пору і в звязи з реформою виборчою, то правительство поки що відступило від того лиш длятого, щоби не робити трудностий реформі виборчій. (Всенїмці: Напудило ся! Напудило ся!) Але треба би бажати доповненя загального права голосованя в тім напрямі, щоби дїдичні і іменовані члени палати панів могли бути вибирані також і до палати послів. В часї їх мандату до палати послів переставали би они бути членами палати панів.

Мої панове! Хоч зміни основних постанов сеї предлоги, о скілько они дотикають знесеня курий і всякого цензуса виборчого, мусять для правительства позістати виключені, то всетаки правительство не відказало би чинної помочи, як би зі взгляду на инші справи пробовано довести до якогось компромісу межи партиями.

Позвольте менї, що скажу ще слово о будучих відносинах більшости в сїй палаті і о відносинах реформи виборчої національного стану посідання. Мушу насамперед поставити питане, чи то має якусь практичну вартість говорити о будучій більшости. З дрібкою фантазії можна уложити на папери не одну, але найріжнороднїйші більшости. Такі теоретичні більшости не мають в практиці нїякого значіня. Фактом єсть дальше, що в сїй палаті нїякий нарід сам про себе не має більшости та й в новій палатї не буде єї мати, лиш кождий буде мусів шукати союза. Щоби утворити діяльну більшість, не вистане кількох голосів понад абсолютну більшість. Вік кождої національної більшости, утвореної лиш для веденя борби, був би короткий а єї безсумнївна безуспішність лиш з тим більшою силою голосила би науку, що лиш національний компроміс може запоручити спокійне і тревале посїдане національних прав.

Будучність Австрії лежить в тім, щоби народи, котрі найзначнїйше двигають культурний розвій держави, замість як доси марнувати свої продуктиві сили, порозуміли ся з собою і з одвічальностию обняли провід публичних інтересів. (Грімкі брава і оплески, предовгі крики).

Мої панове! Предложивши вам основи

---

3)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

(Дальше).

Длятого то хвилї, коли він міг жити своїм личним житєм, були дуже скупі. Пів години, яку проводив рано в товаристві своїх дїтий, кілька слів висказаних до них вечером, творили одиноку перерву в єго діяльности. Впрочім був він все строгим начальником, стоким сторожем воріт царства, старим вояком, що володів залізною рукою. Люди бояли ся єго погляду, а вязниці кріпости лунали зойками тих, котрих постиг єго гнів; а до того не богато належало, бо вже найменша неправильність в службі могла позбавити кождого ласки ґенерала. Вправді признавали, що він чоловік справедливий і при видаваню суду нїколи не руководить ся личними чувствами, але всї також знали, що він не розумів, що то значить прощати.

О годині 9 сидів ґенерал при столі в своїм кабінетї. Він входив там звичайно з ударом годинника. Так само точний як він був і строгий полковник Бонцо, другий в команді офіцир, що сейчас, скоро лиш перегомонїли послідні удари годинника, появляв ся і складав єму рапорт. Нинї, рано по бали, молоді офіцири, котрі задля забави цілу ніч не спали, назвали точність обох комендантів варварскою. Але по них не видко було нічого: сьвіжо зірвана рожа не могла виглядати лїпше як Николай Стефанович. Вимальований і вичесаний як лялька, кланяв ся зі звичайною своєю вічливостию всїм особам, які єго дожидали в переднїй. Очи, які саме сьміяли ся до Мариянни Бест, як то вже робили супротив вісьмох учительок за послїдних пять лїт, були тепер зимні, строгі і прошибаючі. Глубоке мовчане заволоділо в переднїй, коли він переходив, а навіть велика стать Бонца стала ще більше випрямленою. Ґенерал промовив насамперед до него.

— Добрий день, пане полковнику, маєте акти?

— Так, пане ґенерале.

Они пійшли разом до кабінету. Ґенерал Стефанович наложив на ніс свої скла і почав переглядати акти. Він ледве перечитав кілька стрічок, коли придавлений оклик полковника звернув єго увагу на єго підвластного. Така провина против дисципліни, що вимагає цїлковитого мовчаня, була нечувана і брови ґенерала, що високо підняли ся, вказували на єго гнів і нетерпеливість.

— Ви сказали що, пане полковнику? — спитав він.

— Хочу щось сказати, пане ґенерале.

— Тепер, коли я читаю депеші?

— Так, коли позволите, пане ґенерале.

Ґенерал Стефанович здоймив скла з носа і зложив папери. Така перешкода не лучилась єму вже від двайцятьох лїт, які він провів в Кронштадтї. Бонцо мав тепер обовязок оправдати ся.

— Отже, пане полковнику!

— Я хотїв вам сказати, пане ґенерале, що плян батериї ч. 3 видано перед тижднем анґлійскому правительству.

Полковник Бонцо стояв як стовп, коли вимовив ті слова. Та страшна вість зрабувала єму цілу ніч. Він чув єї вже перед двайцятьми годинами, але аж тепер відважив ся сказати єї Стефановичеви.

Минуло пять мінут, заки ґенерал Стефанович здобув ся на відповідь. В тім часї він немов би не був на сїм сьвітї; але то лиш так видавало ся, в дійстности єго дух глядав тут і там перпого звена в ланцусї, який довів би єго до певного висновку. На велике здивоване Бонца він цїлком не розгнівав ся, голос звучав вправдї поволи і приказуючо, але в нїм не було нїякого слїду здивованя або гніву.

— Звідки ви маєте ту вість?

— З телеґрами, яку я вчера одержав від Князя.

— А длячого я о тїм вже перше не чув?

Бонцо підніс немов для свого оправданя руку.

— Вчера був баль, пане ґенерале.

— Так —

— А коли я вернув о півночи, а ви були ще на ледї, то менї здавало ся, що ви не радо слухали би тодї тої вісти.

Полковник стояв несьміло і говорив непевним голосом, але ґенерал, в котрім тепер обудив ся гнів, ударив кулаком в стіл, що аж шиби у вікнах задрожали.

— Я не радо слухав би? Я, котрого честь загрожена! Боже великий! Полковнику Бонцо, що ви собі властиво думаєте?

реформи виборчої, можу вам ще з цілою певностію сказати, що реформу виборчу не підприняно в інтересі ніякої партиї а вже найменше в інтересі социяльно-демократичної партиї. Коли хтось хоче по правді і з успіхом поборювати социял-демократів, то мусить відобрати їм їх найуспішнійше оружиє а то: складанє вини на державу, що она менше заможним клясам зменшує їх права політичні (грімкі оплески) а другим клясам надає привилеї. В тім, мої панове, лежить немаловажна сила соціяльно-демократичної пропаґанди. Скоро она не буде мати того оружия, то можна буде на ґрунті рівного права вести далеко успішнійшу борбу против неї. (Грімкі і довготревалі оплески. — Берґер: Ексцеленция, не робіть нам театрального представленя! Тото терезияньске обуренє то чиста комедия!) Гляньмо лиш на иньші краї з загальним правом голосованя. Всюди кріпшають, визвані до рівної борби, також і горожаньскі партиї. (Грімкі оплески). Та й в Австриї не буде инакше.

Позвольте мені тепер, мої панове, мов би на порозі до нової доби австрийского парляменту сказати слово і про минаючу еру. Ми гордимось розцьвітом австрийским парляментаризму, яким відзначав ся початок нашого конституцийного житя. Тоді покладено основи новочасного житя Австриї. Але животворна сила заступництва інтересів вичерпувала ся в міру того, як ставала поволи чужа характерови поступаючого часу і новим поглядам в публичній сьвідомости, так стала палата на конець без ради і волі серед бурі обструкциї. Длятого мусимо для заступництва держави утворити нову основу, а тою основою може бути ще лиш загальне право голосованя, котре не повинно бути обмежене ніяким иньшим способом, як лиш таким, який виходить з істориї і свойства Австриї.

Мої панове! Коли робимо поважну пробу довершити велике діло політичного зрівнаня, то позістанемо також в згоді з видимними змаганями до розвою нашого суспільного житя. (Голоси: Дуже добре! Крики. Шинерер верещить: Не хочемо бути поставлені на рівні з польскими жидами! — Шумаєр: Але у вісімдесять першім році можна було!) — Бо не в тім запорука спокійного і постійного розвою, що будемо противити ся великим духовим струям часу, а в тім, що підхопимо їх повним зрозумінем і повною мірою. Без глубокої моральної поваги не дають ся виконувати великі діла. Коли теперішні політичні кляси будуть голосувати за реформою, то будуть мати сьвідомість, що причинили ся до великого політичного поступу та й також до суспільного мира. Я про себе ожидаю від реформи воскресеня австрийского парляменту на основі рівного права для всїх. А що мене то переконанє одушевляє, то ступаю з чистою і доброю совістию до борби, котрої небезпечности знаю, бо кождий мінїстер, що приступає до реформи виборів, мусить освоїти ся з тим, що станесь єї жертвою.

Але мене справа обовязує позістати аж до послідної хвилї і доки не вичерпані всї средства леґальної борби, не зложу оружия. Але хоч би я її упав, то упаду з тою сьвідомостию, що не зробив з себе безхосенної жертви. Особи проминають, але ідеї позістають. Мій упадок то не упадок реформи виборчої! На тім кінчу. (Грімкі, предовгі брава і оплески, бесідникови складають ґратуляциї. Всенїмці регочуть ся, верещать та вимахують хустками. Шинерер кричить: Підлота! Социяліст Ельбоґен до Всенїмців: То раби шляхти! — Шинерер: Славяни і Жидя! — крик без кінця).

Вісти політичні.

З Угорщини. — Події в Росиї. — Болгари о Сербиї. — Марокканьска конференция.

В угорскій кризї треба занотувати два більшої ваги факти: маніфест коаліциї до народу і отверте письмо ґр. Андрашого до виборців. Коаліция в маніфесті мотивує своє становище підчас розвязаня парляменту, котрого доконало правительство лиш в тій цїли, щоби ввести в житє межинародні угоди торговельні. Але мимо того тоті угоди не будуть обовязувати нарід мадярский з причини браку вотум парляменту. Коаліция не могла утворити правительства, бо в противнім случаю була би мусїла признати абсолютні верховні права короля, що противилось би конституциї. Нарід мусить бути приготовлений на ще більше знасилуванє своїх прав зі сторони правительства і длятого єго обовязком єсть боронити тих прав ще більше рішучо. Теперішна борба то борба в обороні конституциї і обовязком кождого Мадяра єсть брати в мій участь.

Ґр. Андраші вислав до своїх виборців отверте письмо, в котрім обговорює свої переговори з Короною і каже, що старав ся перевести в цїлости бажаня парляменту що до народного характеру угорских полків, але зі взгляду на велику одвічальність був би вдоволив ся менше добрим залагодженєм справи, як представив в меморияли зладженім на приказ цїсаря. Однакож під взглядом засад державноправних були такі ріжницї, що компроміс був неможливий, аж тоді стратив надію мирного залагодженя справи, коли побачив, що можна єго осягнути тоді, коли би вирекло ся прав парляментарних і длятого хоч з тяжким серцем треба конче підняти борбу, накинену народови. Ґр. Андраші висказує надію, що нарід осягне успіх, коли витреває і що нарід буде в означенім часї покликаний до урни, бо уважає замах державний за виключений. Але як би й не стало ся — каже ґр. Андраші — мусимо бути розважні, згідні і сильні.

Царский указ скликуючий Думу державну на 10 мая, зробив, як доносять з Петербурга, дуже добре вражінє. Дума буде виключно консервативна, бо крайні партиї не возьмуть участи в виборах. Перша сесия Думи буде тревала шість недїль а відтак розпічнуть ся лїтні ферії. Головною причиною склицаня Думи стала ся потреба затягненя позички у Франциї, виносячої три міліярди франків. Францускі капіталісти рішили ся дати позичку лиш на основі ухвали парляменту. Проектована внутрішна позичка зовсїм не удала ся.

Петербургскі робітники користаючи з кінця мясниць і меньшої бачности полициї, склакали в ночи віче на преображеньскім кладовищи. На вічу сконстатовано, що робітники не можуть брати участи в виборах, бо по страйку не довго записані у фабриках. Постановлено вести завзяту борбу з доносчиками у фабриках.

Болгарска ґазета „Нов Век“, обговорюючи сербско-австрийскі відносини, каже, що правительство сербске послухало свого посла у Відни, Вуїча, і піддало ся Австро-Угорщині. Сербія признала тим, що єсть політично і економічно зависима від Австриї і що при комбінациях що до солідарности полудневих Славян не можна єї брати в рахубу. Правительство болгарске не згодить ся на зміни в сербско-болгарскій униї

Полковник дрожав і утішив ся, коли побачив, що гнів ґенерала поволи уступав. Він лиш ждав на ту хвилю і набрав тепер знов відваги.

— Менї здаєть ся, пане ґенерале, що ми мусимо насамперед вивідати ся, чи плян батериї ч. 3, який має мати анґлїйске правительство, єсть дійстно правдивий. Ті Анґлійцї певне богато дали би за пляни Кронштадту. Чи не можлива річ, що часть тих десятьох тисячів фунтів штерлїнґів, які они жертвують тому, хто їм ті пляни видасть, не дістала ся в кишеню якого обманця? Я гадаю, що то дуже можливе, а навіть кажу, що то одиноке поясненє. Князя обманули і плян мусить бути фальшивий. Гадаю, що з таких вістий ми можемо лиш сьміяти ся і людям в Льондонї ще більше таких плянів продати. То поволи заспокоїть ся жадобу таких тайн, а нам поможе повивішувати шпигунів. Будьте певні, пане ґенерале, що коли той чоловік, що нас зрадив, есть в тім місті, то не довго потреває, а ми будемо мати єго в своїх руках.

Полковник говорив дуже поважно; в єго очах видко було гнїв і рішучість, а єго великі руки порушали ся, немов би глядали для себе якої дїяльности. Як для єго настоятеля так і для него була та кріпость сьвятим місцем. Тут було єго житє, цїла єго діяльність, єго честь була звязана з тим місцем з ґраніту і сталї. Оба мужі працювали спільно двайцять літ, були для себе більше як приятелї, они стали братьми і мали до себе необмежене довірє. А тепер спільна небезпечність загрозила їм обом. Они не хотїли ще сказати собі правди, не сьміли признати, що в мурах кріпости есть шпигун. А як радо були би они дали мапити себе, хоч би лиш на один день.

— Що я також сейчас того не подумав — сказав Стефанович. — Коли они дійстно мають в Льондонї плян батериї ч. 3, то плян той не наш. Я то нинї поясню князеви. Він не повинен був так легко дати себе піддурити і повинен був стеречи ся нарушувати честь людий, що в вірній службі посивіли. Треба, Бонцо, постарати ся, аби добре єму відповісти. Возьміть-но ся до того і спишіть добру оборону на всякий случай. Чому тому дуракови не прийшло до голови сказати, що Анґлїйцї мають плян мого дому?

— Або плян неба — сказав з насьмішкою полковник. — Той плян могли би они так само добре дістати, як пляни батериї ч. 3. І чому саме батериї ч. 3, пане ґенерале? Чому не форту Петра, або форту Александра, або Менжикова? Они чей досить довго о те старали ся. І чому мали би они лиш тим одним вдоволити ся, а не здоймити і всї прочі пляни? Чи ті великі пани в Петербурзї діти, що вірять кождій байцї, яку їм в Льондонї оповідять? Чи они гадають, що ми тут спимо, а шпигуни проходжують ся по наших укріпленях? Ех, то лиш марний жарт, Николаю, жарт, з котрого ми можемо хиба сьміяти ся.

Полковник Бонцо вже давно не сьміяв ся і тому коли тепер дійстно засьміяв ся, той сьміх звучав нечисто і хрипко, як гавканє пса. Він так розгорячив ся, що промовив до Стефановича довірочно, як они нераз промавляли до себе, коли при них не було ніякої иньшої урядової особи. Стефанович відповів собі по приятельски.

— Гадаєш — відозвав ся, засаджуючи знов свої скла на ніс — що князь жартує з нами і ми повинні відповісти єму також жартом? В такім случаю треба би єму предложити спис всїх тих осіб, які були в батериї ч. 3 від часу єї збудованя. Він нам тоді скаже, хто є шпигуном, а ми відтак будемо знати, що робити. Правда, Бонцо, будемо знати? Вели отже прийти до мене капітанови Павлови.

(Дальше буде).

і Сербія буде мусіла вибпрати або унію, котра має на ціли увільнити Сербію від зависимости від Австро-Угорщини, або Австрию, котра єї визискує. Коли Сербія прийме жадане австро-угорскі, то пропаде для Славянщини і независимости держав балканьских.

Бюро Вольфа довідуєсь з Альґесірас: З доброго жерела зачувати, що Франция дала вже відповідь на послідну пропозицию Німеччини в справі поліциї. У відповіди тій заперечує француске правительство, мов би францускo-іспаньска полиция обмежала признане всіма народами господарске рівноуправнене; в случаю же коли би конференция була погляду, що в справі сій треба дати конче якусь запоруку, то Франция постарає ся о то, щоби сю справу зробити предметом конференциї. Відповідь та дає конференциї можність радити над справою поліциї.

Новинки.

Львів, дня 28-го лютого 1906.

— **100-лїтний ювилей ґімназиї в Бережанах.** Зложений в минувшім роцї комітет з бувших учеників бережаньскої ґімназиї для сьвяткованя ювілею, злучив ся з комітетом міскої ради і установив речинець обходу ювилею на день 7-го червня с. р. Комітет укладає програму обходу і назначив 20 К вкладки для замісцевих участників з'їзду. Запрошеня і програму вишле ся в найблизших днях всім б. професорам і ученикам бережаньскої ґімназиї, яких місце побуту комітетови знане. Иньші можуть зголосити ся по запрошеня до секретаря комітету п. Івана Рудницкого, нотаря в Бережанах.

— **Пожарничі кваліфікациї.** З причини, що в послїднім часї іменовано в деяких містах начальників сторожий пожарничих з недостаточними або зовсім ніякими кваліфікациями що до пожарництва, звернув ся краєвий „Związek ochotniczych straży pożarnych" до краєвого Видїлу з представленем, щоби по мисли краєвих законів орґанізацийних для більших міст і місточок, які постановляють, що міскими урядниками можуть стати тільки уквалїфіковані особи, розтягнути ту постанову і на начальників пожарних сторожий, бо ті начальники суть також міскими урядниками. „Związek" заявив заразом свою готовість подати зимогн пожарничої кваліфікациї.

— **Репертуар рускoго театру у Львові.** (Саля Jad Charuzim, улиця Бернштайна). В четвер дня 1 марта „Пошились у дурні", оперетка в 3 діях, Кропивницкого. — В пятницю дня 2 марта „Бурлака", драма в 5 діях Карпенка-Карого. — В суботу дня 3 марта „На днї", сцени з житя в 4 діях М. Горкого. — В недїлю дня 4 марта „Чорноморцї", музика М. Лисенка. Виступ п-нї Заньковецкої. — Початок представлень о $7^{1}/_{2}$ год. вечер. — Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 К.

— **Філїя тов. „Просьвіти" в Стрию** уряджує в місяци марти 1906 р. популярні виклади о меліорациї пасовиск громадских і управі сїножатий і рослин пашних в слїдуючих громадах повіта стрийского: дня 6 марта ві второк в Дулїбах, 7 марта в середу в Грабівци, 9 марта в пятницю в Гірнім, 10 марта в недїлю в Жулинї, 11 марта в недїлю в Лисятичах, 12 марта в понедїлок в Пятничанах, 14 марта в середу в Угерску, 16 марта в пятницю в Вівни, 18 марта в недїлю в Добрянах, 19 марта в понедїлок в Кавску, 21 марта в середу в Дашаві, 23 марта в пятницю в Фалиши, 24 марта в суботу в Завадові. Згадані виклади відбувати ся будуть по читальнях, о год. 5 вечером. З огляду на важність справи, просить видїл філїї всїх інтересованих до як найчисленнїйшої участи.

— **Дрібні вісти.** У Львові утїк передвчера з роботи небезпечний злодій, арештант краєвого суду карного, Франц Комбіеп. — Дмитро Заяць, господар з Реклинця, жовківского повіта, доніс вчера поліциї, що его син Іван, забравши ему із замкненої скрині 300 корон, утїк в незвістнім напрямі. Як здогадує ся Заяць, син его утїк до Америки. — Команда 15 полку піхоти повідомила поліцию, що оногди утїк з касарнї рядовий того полку Франц Свджиецкий. — В часї оногдашного аматорского представленя в міскім касинї у Львові згубила гр. Д. золоту брошку в брилянтами, вартости 3000 корон. — В р. 1907 має відбути ся в Празї всеславяньска вистава.

— **Смерть під колесами поїзду.** З Ясла доносять: Тягаровий поїзд, що ішов оногди в ночи до Ясла, наїхав на переходячого шляхом селянина з Лубна шляхотского, Йосифа Гаврона. Гаврон попавши під колеса поїзду, погиб на місци. Як сконстатовано, Гаврон був згаданої ночи цїлком запитий.

— **Найвисша камениця** з дотепер звістних будує ся в Новім Йорку. Той будинок має бути доведений до висоти 594 метрів, а займає в сподї 150.000 квадратних метрів простору. Новий великан має служити виключно до промислових цїлий, для котрих будуть в нїм устроєні всї 36 поверхів.

— **Небезпечна забавка.** Дванайцятьлїтний Адольф Лищишин, син львівского зарібника, бавив ся оногди по полудни на Валах ґубернаторских набитим пістолетом і поводив ся з ним так необережно, що пістолет вистрілив, а цїлий набій грубого шроту поцїлив в ліву ногу побіч стоячого 12-лїтного Михайла Палюха. Раненого відвезено до шпитала.

— **Також революционїст.** Читаємо в петербурскім „Kraj-у": Один з київских горожан п. Ц. одержав лист з повідомленєм, що коли не зложить на вказанім місци 500 рублїв, буде на него кинена бомба. Пан Ц. передав той лист поліциї, а та викрила, що по грошї з'явив ся пожарний стражник. Арештований візнав, що післав его старший стражник Воскресенцїв. Той знов признав ся до вини, подаючи на своє оправдане, що програв в карти.

— **Житє за рукавицї.** З Угнова пишуть нам: Сими днями відставила жандармерия до арештів тутешного суду повітового з громади Йосифівки Тому Шперха, котрий посварившн ся з Семком Приймою о рукавицї, побив его так тяжко, що Прийма небавом закінчив житє.

— **Пожар в шпитали.** З Сянока доносять: Оногди около 1-ої години в ночи вибух з незвістної причини в бічних забудованях тутешного шпиталя пожар, котрий знищив трупарню, древарню і десинфекцийний апарат, який там тогди находив ся.

† **Помер:** о. Іван Кудрикевич, сьвященик-ювилят, парох в Росохачи, скальского деканата, дня 10 с. м., в 82-ім роцї житя, а 56-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 28 лютого. Позаяк доси не удало ся усунути ріжницї в переговорах угодових з Швайцариєю, заключено провізорию торговельну на час від 1—11 марта с. р.

Берлин 28 лютого. Ві второк відбуло ся цивільне вінчане другого сина цїсаря Вільгельма, кн. Айтеля Фридриха з княгинею Софією Ольденбурґскою, а відтак в замковій каплици відбуло ся евангелицке вінчане.

Петербург 28 лютого. На стациї Ґатчина напало вчера кількох людий на управителя руху варшавско-петербурґскої зелїзницї і зранили его тяжко. Втікаючі напастники убили одного жандарма а двох зранили. Здає ся, що то була месть робітників, відправлених з причини страйку.

Лодзь 28 лютого. Вчера ограблено тут 7 правительственних склепів монополевих з каси.

Альґесірас 28 лютого. (Аґ. Гаваса). Комітет утворений для справи марокканьского банку, приняв в засадї декотрі постанови, між иньшими ту, що осідок банку має бути в Танґері. То противить ся нїмецкому проєктови, але єсть загальне вражінє, що в справі банку удасть ся осягнути порозумінє.

Гельзінґфорс 28 лютого. На стацию Керво прибули вчера чотири особи, котрі видавали ся поліциї підозріні. Коли хотїли їх арештувати, они застрілили одного жандарма. Наконець арештовано одного з них а прочі втекли, але пізнїйше удало ся їх половити. Суть то молоді люди лїт около 20 і кажуть, що належать до революцийної партиї. При них знайдено 4000 рублїв. Полиция припускає, що тоті грошї походять з рабунку в конторі російского банку державного.

Варшава 28 лютого. Арештовано тут три особи під закидом, що убили ґен. директора привислянської зелїзницї Іванова.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 27 лютого.** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·90 до 8·10; жито 5·70 до 5·90; овес 6·50 до 6·70; ячмінь пашний 6·— до 6·30; ячмінь броварний 6·60 до 7·—; ріпак 13·— до 13·25; льнянка —— до —·—; горох до варення 8·50 до 10·—; вика 8·25 до 9·—; бобик 6·20 до 6·50; гречка —— до —·—; кукурудза етара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 45·— до 60·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 68·— до 78·—; тимотка 22·— до 27·—.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Ґадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

— **Лише 1 корону** стоїть річник 1905 „ДОБРИХ РАД". Зміст: 388 порад, 94 рисунків, 101 дописів, а 138 поучаючих афоризмів.— Річники з минувших лїт продають ся за половину цїни. — Передплата на 1906 рік 2 К. Адреса: „Добрі Ради" — Стрілецкий Кут (Буковина).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).